

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Ямбол, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пепа Ил. Чиликова

Членове: Петранка Ст. Жекова
Петранка П. Кирова

при участието на секретаря Цветелина Хр. Господинова
в присъствието на прокурора Е. Зл. Г.

като разгледа докладваното от Пепа Ил. Чиликова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20232300600053 по описа за 2023 година

И ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ ВЪЗЕ ПРЕДВИД СЛЕДНОТО:

Производството пред ОС-Ямбол е образувано по въззивна жалба на А. Б. /А.В./, гражданка на Сирийската арабска република, чрез служебния и защитник - адвокат Д. Д. от ЯАК, против Присъда №10 /03.02.2023 год., постановена по НОХД № 61/2023 год. по описа на РС-Елхово.

С атакуваната присъда въззивника -подсъдима А. Б. е призната за виновна в това, че на **.**.**** г., в района на гранична пирамида №193, находяща се в землището на с.Воден, община Болярово, обл.Ямбол, е влязла през границата на страната, от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта-престъпление по чл. 279, ал.1 от НК и на същата е наложено наказание в условията на чл. 54 от НК в размер на ТРИ МЕСЕЦА „лишаване от свобода” както и наказание "глоба" в полза на държавата в размер на 100 лева. Със същата атакувана присъда на осн. чл.66, ал.1 от НК наказанието от 3 месеца "лишаване от свобода" е отложено с изпитателен срок от 3 години, считано от влизане в сила на присъдата.

Във въззивната жалба на подс.А. Б., депозирана чрез служебния и защитник – адвокат Д. Д. от ЯАК, се навеждат доводи за

незаконосъобразност и необоснованост на обжалваната присъда. Твърди се наличие на явна несправедливост на наложеното от РС-Елхово наказание "лишаване от свобода", което се явява, според защитата на сирийската гражданка, несъответно по своя размер и интензитет на обществена опасност на деянието и на дееца. Настоява се за отмяна на постановената от ЕРС присъда и постановяване на въззивно решение от проверяващата инстанция, с което да се приложи разпоредбата на чл. 279, ал.5 от НК по отношение на подсъдимата, която търси закрила и убежище в Република България, бягайки от войната, която се води на територията на страната и по произход-Сирия.

В съдебно заседание въззивника-подсъдима А. Б., гражданка на Сирийската Арабска република, редовно призована, не се явява. Представява се от служебно назначения и в първоинстанционното производство защитник от АК-Ямбол. Чрез защитата се поддържа изцяло въззивната жалба. Твърди се, че са налице доказателства по делото за приложение на разпоредбата на чл. 279, ал.5 от НК, т. к. подс.Б. несъмнено е лице, което търси закрила и убежище от войната в Сирия от държава-членка, по силата на Женевската конвенция, т. к. в държавата си по произход е била изложена на реална опасност от тежки посегателства и лични заплахи за живота и. Настоява се въззивната инстанция да отчете и обстоятелството, че подсъдимата е депозирала молба за международна закрила до съответните компетентни институции в Република България. Настоява се за изменение на атакуваната първоинстанционна присъда с приложение на нормата на чл. 279, ал.5 от НПК от страна на въззивния съд.

Представителят на ОП-Ямбол счита въззивната жалба за неоснователна, а атакуваната присъда на РС-Елхово за законосъобразна, правилна и обоснована. Излагат се съображения, че наложеното на жалбоподателката с оспорваната присъда наказание е справедливо и се настоява въззивната жалба да се остави без уважение.

Съдът след като се запозна с изложеното във въззивната жалба, с доводите на страните и обсъди поотделно и в тяхната съвкупност доказателствата, след цялостна проверка на атакувания съдебен акт и в съответствие с правомощията му по чл.314 ал.1 вр. чл. 313 и следващите от НПК, констатира следното:

Жалбата е **ДОПУСТИМА** като подадена от лице, имащо право и интерес да обжалва и в сроковете по чл. 319 ал. 1 от НПК, а разгледана по същество се преценява **като НЕОСНОВАТЕЛНА**, предвид следното:

Фактическите положения, приети за установени са правилни и се подкрепят от събраните по делото гласни и писмени доказателства. На базата на задълбочен анализ на събраните и приложени доказателства, в изпълнение на разпоредбата на чл.14, ал.1 от НПК, решаващият съд е достигнал до законосъобразни и обосновани правни изводи касателно осъществено както от обективна така и от субективна страна на престъпно деяние по чл.279, ал.1 от НК. Проверяващата инстанция споделя приетото за установено от фактическа страна в хода на първоинстанционното производство и след служебна проверка, обсъждайки поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, се присъединява изцяло

към изводите на ЕРС досежно безспорно установеното от фактическа страна, а именно:

Подсъдимата А. Б. /А.В. / е родена на ***** г. в гр.Кубани, Сирийска Арабска Република и е гражданка на Сирия с последен известен адрес именно в посочения град, безработна, с основно образование, неомъжена, неосъждана. Няма документи за самоличност.

Въззивникът- подсъдима А. Б. е напуснала родината си по произход Сирия още през 2014 година / 10- годишна/ заради водените на територията на тази страна военни действия, нелегално е пресякла границата заедно с баща си и двамата са се установили в гр.Урфа, Република Турция. Поради наложилото се в турското общество и държава в последните месеци лошо отношение към бежанците от Сирия, подс. Б. и баща и преди месец януари 2023 г. вземат решение да напуснат Република Турция и да се установят да живеят в Германия, където със семействата си живеят сестрите на подсъдимата и където социално-икономическите условия предоставят много по-добри възможности за живот и издръжка. Поради липсата на виза / разрешение/ за влизане в Република България като Държава- членка на ЕС,бащата на подсъдимата решава да ползва услугите на т. н. "каналджии", с помощта на които двамата с А. да влязат незаконно на територията на Република България, а след това да продължат към ФР Германия. Успява да се свърже с „каналджия“ и срещу възнаграждение за услугата се споразумява той и дъщеря му - подсъдимата А. Б. да бъдат придружени до излизането им от територията на Република България. В изпълнение на това си решение на **.**.****г. подс. А. Б. заедно с други 7 свои сънародници, като част от група, с помощта на неустановени по делото две маскирани лица /афганистанци/, срещу заплащаната предварително сума, с автомобил е изведена до гориста местност в близост до турско- българската граница, от където групата продължава пешком, водена от двамата водачи- афганистанци. В тъмната част на денонощието групата пристига до възпрепятстващото съоръжение, изградено като преграда на границата между Турция и България, по указание на двамата си водачи , групата остава на нощува, укривайки се в близост до граничното съоръжение.

На **.**.****г., рано сутринта, подсъдимата Б. като част от групата, водена от двамата водачи- афганистанци / неустановени по делото/, пресича границата на страната ни в района на гранична пирамида № 193, в землището на с. Воден, община Болярово. Групата преминава през отвор /срез/ във възпрепятстващото съоръжение на границата. След като подсъдимата и цялата и група в продължение на часове вървят пеша през гориста местност към вътрешността на страната, избягвайки населени места и ориентирайки се по инсталирани на мобилните телефони на двамата водачи карти, на **.**.****г., около 07,00 часа, групата спира в близост до асфалтов път за да изчакат автомобил, с който е уговорено да продължат пътуването си. На мястото пристига лек автомобил „А. А.“ с транзитен № *****, сив на цвят, в който автомобил по указание на двамата водачи се качват подс. А. Б. и останалите 7 лица от групата, след което автомобилът потегля с доста бърза скорост, а двамата / неустановени/ водачи на групата се връщат обратно по посока на границата ни с Република Турция.

На **.**.**** г. свидетелите М.Г.М и М.Х.М.- полицаи в ССТД при РД

„ГП“- гр. Елхово изпълняват служебните си задължения по график от 05.00 часа до 13.00 часа като граничен полицейски наряд-автопатрул. Двамата полицаи получават служебна информация от друг служител на РД„ГП“-Елхово за движение в района между селата Деница и Оман на два „оперативно интересни“ леки автомобила- „***** ****“ със софийски регистрационен номер и „А. А.“ с транзитен регистрационен номер. Около 07.15 - 07.20 ч. свидетелите М. и М. патрулират на пътя между посочените две села в Община Болярово и покрай тях преминават двата наблюдавани леки автомобила, движейки се в посока от с.Деница към с.Оман. Двамата гранични полицаи съобщават за движението на „оперативно интересните“ автомобили на колегите си от съседния наряд- полицаите Г. Д. и Я.В., служители в РД„ГП“-гр.Елхово. След около 20 минути двата автомобила се връщат по същия път като вече се движат в посока към с. Деница, община Болярово. Полицаите М. и М. със служебния автомобил предприемат преследване, движейки се на известно разстояние от тях, подавайки втори сигнал на колегите си от съседния граничен наряд. На около 200 метра преди разклона за с.Деница - с.Оман, в посока към с.Деница, община Болярово, свид.Г. Д. вижда двата автомобила и подава звуков и светлинен сигнал с цел да ги спре за проверка. Спира само лекият автомобил „***** ****“, а лекият автомобил „А. А.“, с транзитен регистрационен номер, незабавно предприема обратен завой и с бърза скорост потегля в посока за с. Оман, община Болярово. Полицаите М. и М. го следват със служебния си автомобил и след преследване успяват да го спрат. В хода на полицейската проверка, водачът на лекия автомобил прави опит да избяга, но е заловен , а в купето и в багажника на автомобила са установени и задържани общо 8 лица , сред които и подс. А. Б.. Всички лица отговарят на рисковия профил „нелегални емигранти“– чужди граждани, без документи за самоличност, самоопределящи се като граждани на Сирия, невладеещи български език. Установените общо 8 лица са задържани и откарани в ГПУ-Елхово. Задържаните чужди граждани, сред които и подс.Б. не оказват съпротива при задържането им.

На **.**.**** г. свид. Т.П.- полицай в ГПУ-Елхово по разпореждане прави обход на граничното възпрепятстващо съоръжение по линията на държавната ни граница и констатира, че в района на гранична пирамида № 193 в землището на с.Воден, община Болярово има отвор/ дупка/ в мрежата и пресни следи с отпечатыци на обувки и маратонки, които са с посока от Република Турция към Република България с продължение към вътрешността на страната. Свидетелят П. констатира, че големия брой следи около намерения от него отвор /срез/ отговарят да са от задържаните на същата дата 8 лица.

Задържаните лица са регистрирани и в хода на тази регистрация се установява от компетентните органи, че подсъдимата е гражданка на Сирийската Арабска република с името А. Б. / А.В. /. Самоличността на подсъдимата е установена по нейни данни, поради липсата на документи за самоличност и е вписана в съставената при идентификацията дактилоскопна карта.

Видно от приложената по делото справка за съдимост, към момента на задържането му, подсъдимата не е осъждана на територията на Република

България.

Видно от приложеното по делото Писмо рег. № ***** ** от **. **. ****г. на Дирекция "Миграция" при МВР, на **. **. ****г. подс. А. Б. е изведена от СДВНЧ-Любимец и предадена на служители на РПЦ-Баня -ДАБ-МС поради подадена от нея молба за международна закрила.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Както обосновано и правилно приема в контролирания съдебен акт решаващият съд, гореизложената фактическа обстановка се установява по несъмнен и безспорен начин от свидетелските показания на граничните полицаи М. М., Г. Д., М. М. и Т.П., които са еднопосочни, кореспондиращи и в логична взаимовръзка от една страна, а от друга - кореспондират с подробните обяснения на подс.А. Б., прочетени и приобщени към доказателствената съвкупност в хода на първоинстанционното съдебно следствие по реда на чл.279, ал.2, вр. с ал.1, т.2 от НПК, кореспондиращи изцяло с писмените доказателствени източници- дактилоскопна справка за подсъдимата, Заповед за задържане на лице, справка от Дирекция "Миграция" при МВР и справка за съдимост.

Въззивната инстанция няма основания да се съмнява в достоверността на писмените доказателствени източници, част от които представляват официални документи по смисъла на чл. 93, т.5 от НК и не са оспорени от страните.

Обосновано и правилно, решаващият съд кредитира изцяло като достоверни и обективни свидетелските показания на граничните полицаи М., М., Д. и П. - същите са логични и последователни, кореспондират с обясненията нажалбоподателката- подсъдима А. Б. и са относими към релевантни за предмета на доказване факти и обстоятелства - установяват времето и мястото на осъществяване на деянието и неговия механизъм. Еднопосочни и в кореспонденция със свидетелските показания на четиримата гранични полицаи са и обясненията на подсъдимата както и прочетените и приобщени към доказателствената съвкупност писмени доказателства.

Въззивната инстанция намира, че делото е попълнено с релевантните доказателства, които в достатъчна степен, еднопосочно и в кореспонденция, разкриват фактическата обстановка, такава каквато е установена от решаващия съд и безкритично е възприета от настоящия съдебен състав.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд прави следните правни изводи:

Правилни, обосновани и законосъобразни са доводите на решаващият съд, че от събраните по делото доказателства може да се направи безспорен и несъмнен извод, че подс. А.Д. гражданин на Сирийската Арабска република, е осъществил от обективна и субективна страна вмененото му от РП-Елхово обвинение и в този смисъл правилно и законосъобразно същия е признат за виновен по повдигнатото му и

поддържано от РП-Елхово обвинение.

ОТ ОБЕКТИВНА СТРАНА:

Осъществено е съставомерно деяние по чл.279, ал.1 от НК от страна на подсъдимата, т. к. на **.**.****г., в района на гранична пирамида 193, в землището на с.Воден, община Болярово е влязла през границата на страната, от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

От обективна страна по несъмнен начин е установено в хода на първоинстанционното производство, че на инкриминираната дата жалбоподателката- подсъдима А. Б. като част от група извършва фактически действия по преминаването на държавната граница между Турция и България, без да е получила за това разрешение от компетентните гранични власти, осъществяващи гранично- пропускателния контрол. Граничният режим на Република България изисква преминаването на държавната граница през специално предназначени за това места- ГКПП, със знанието и разрешението на компетентните гранични власти - такова разрешение /виза/ на **.**.**** г., подсъдимата не е имала и не е търсила - аргументи от свидетелските показания на граничните полицаи М., М., П. и Д., кореспондиращи с подробните обяснения на подсъдимата Б.. Изложеното сочи на обоснованост и законосъобразност на изводите на ЕРС, че с действията си на инкриминираната дата, подс.А. Б., гражданка на Сирия, е нарушила установения в Република България правов ред, свързан с режима за преминаване на държавната граница като деянието е осъществено в първата хипотеза на чл. 279, ал.1 от НК, а именно: без разрешение на надлежните органи на властта в хипотезата на "влизане" в страната ни от Република Турция. Като правилен и обоснован се преценява и изводът на решаващият съд в контролирания съдебен акт, че деянието е довършено - несъмнено откриването и задържането на нарушителя на държавната ни граница става в района на с.Голямо Крушево, обл. Ямбол, при движението и с лек автомобил като част от група от 8 лица към вътрешността на страната.

От СУБЕКТИВНА СТРАНА деянието е извършено виновно, с форма на вина пряк умишъл - несъмнено подс.Б. е съзнавала общественотоопасния характер на деянието и неговите последици, но е искала и пряко е целяла именно този престъпен резултат. Предприемайки пътуването от Република Турция към границата с Република България и преодолявайки защитното преградно гранично съоръжение / ограда/ с помощта на предварително подготвен за целта отвор / дупка/, подсъдимата е знаела, че както тя, така и придружителите и, които тя не познава, но се движи заедно с тях в група, не разполагат с нужното разрешение /виза/ за да влязат редовно и по законовия ред в Република България, била е наясно и с пропускателния режим на границата ни - знаела е, че се влиза на територията на Република България с виза, но е искала и пряко е целяла настъпването на общественотоопасните последици от деянието. Подсъдимата несъмнено е съзнавала, че преминава държавната ни граница незаконно, без знанието и без разрешението на официалните власти и при драстично нарушение на граничния контрол. Предприемайки преминаване на държавната ни граница в посока от Република Турция с преодоляване на

защитното гранично съоръжение /ограда/, подс.Б. е съзнавала, че нарушава закона, но е искала и пряко е целяла постигането на този противоположен престъпен резултат, т. к. крайната и цел е била да премине през територията на България като част от плана и да се установи и да заживее заедно с баща си при семействата на сестрите и във ФР Германия.

ПО ВИДА И РАЗМЕРА на наложеното наказание :

За осъществено от жалбоподателката- подсъдима престъпно деяние по **чл.279, ал.1 от НК**, материалната норма предвижда наказание "лишаване от свобода" до 5 години, с кумулативно предвидено наказание "глоба" в размер от 100 до 300 лева. Решаващият съд, при индивидуализацията на наказанието, обосновано и законосъобразно, е взел предвид от една страна сравнително високата степен на обществена опасност на деянието, предвид завишената му динамика в рамките на този конкретен граничен район и правилно е отчел личната занижена обществена опасност на дееца- подсъдимата Б. не е осъждана на територията на страната ни към момента на деянието, прави пълни самопризнания в хода на ДП и има критично отношение към действията си. Правилно и обосновано е съобразено и обстоятелството, че пълните самопризнания на подсъдимата, направени в хода на ДП са способствали за изясняването в пълнота на относимите към предмета на доказване факти. В този смисъл проверяващата инстанция напълно споделя правните изводи на РС- Елхово, че следва да се определи наказание в условията на чл.54 НК при значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в рамките на законовия минимум от ТРИ МЕСЕЦА "лишаване от свобода". Въззивният съд намира наложеното на подсъдимата наказание от 3 месеца „лишаване от свобода", което е в рамките на законовия минимум, за законосъобразно и справедливо. Като такова се преценява и кумулативното наказание "глоба", отмерено от решаващият съд в рамките на предвидения законов минимум от 100 лева.

Обосновано и законосъобразно , първостепенният съд е приел , че са налице формалните законови предпоставки за приложение на условното осъждане по смисъла на чл. 66, ал.1 от НК - няма налично предходно осъждане в Република България и за целите на специалната и генерална превенция не е наложително и необходимо продължителното изолиране на сирийската гражданка от обществото. Правилно, законосъобразно и обосновано така наложеното на подс. А. Б. наказание от 3 месеца "лишаване от свобода" е отложено с изпитателен срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила.

Установеното от фактическа страна дава основание на въззивната инстанция да приеме за неоснователно искането на защитата на подс. А. Б. за прилагане спрямо нея на нормата на чл.279, ал.5 от НК- сирийската гражданка да не се наказва като лице потърсило убежище на територията на страната ни - да се ползва от гарантираното в чл. 27, ал.2 от Конституцията на РБългария право на убежище. По делото липсват доказателства, че подс.Б. влиза в страната ни за да търси закрила и убежище - видно от обясненията и тя преминава през територията на България транзитно /заедно с баща си/ като крайната и цел е да пристигне и се

установи да живее трайно на територията на друга европейска държава-Германия.Релевантно е и обстоятелството ,че подс.Б. трайно се е установила да живее в Република Турция заедно с баща си като там , бягайки от войната в Сирия двамата живеят повече от осем години. Няма данни по делото в страната им по произход - Сирийската Арабска република, подсъдимата и баща и да са преследвани поради своите религиозни, политически или други убеждения или пък да са преследвани заради дейности в защита на международно признати права и свободи. В хода на ДП не са направени от страна на подсъдимата изявления, че тя иска и желае да се ползва от закрила и защита в България и в тази връзка да подаде молба за убежище в страната ни. Такива изявления липсват и в момента на задържането на лицето ведно с група от още 7 лица, незаконно преминавали през границата на страната ни. Както правилно и законосъобразно приема решаващият съд в атакувания съдебен акт, цялостното поведение на подсъдимата, ведно с анализа на фактите и обстоятелствата по установяването и задържането и, както и направените пълни самопризнания, еднопосочно и категорично сочат, че тя не търси защита, убежище и закрила на територията на Република България, а цели транзитното и преминаване в осъществяване на крайната си цел- установяване на територията на друга държава- членка на ЕС, където икономическите и социални условия за живот са значително по- добри от тези в Турция, където лицето е пребивавало в последните осем години. Изложеното дава аргументи на въззивната инстанция да се съгласи изцяло с правните изводи на контролирания съд, че липсват основания и доводи, които да сочат на приложение на разпоредбата на чл. 279, ал.5 от НК спрямо подс. А. Б.. Безспорно и несъмнено е, че действията и поведението на подс. Б. са мотивирани по причини от социално- икономически характер, които не попадат в обхвата на закрила , изчерпателно изброен в ЗУБ и Женевската конвенция от 1951г.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Правилно и законосъобразно в контролирания съдебен акт не са възложени разноски в тежест на подсъдимата. Нормата на чл.189, ал.2 НПК сочи, че направените в хода на ДП разноски за преводач остават за сметка на органа, който ги е направил и в този смисъл законосъобразно, РС-Елхово не е осъдил подс.А. Б. за направените такива. На осн. чл. 189, ал.1 от НПК направените по делото разноски в размер на 15.00 лева решаващият съд е възложил да останат за сметка на органа, който ги е направил - РДГП-Елхово.

Предвид гореизложеното и на осн.чл. 338, вр. с чл. 334, т.6 от НПК, Ямболският окръжен съд ,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 10/03.02.2023г., постановена по НОХД № 61/2023 г. по описа на Районен съд-Елхово.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____